

flydelse, end de hidtil have havt, og hvortil det altsaa er af stor Vigtighed, at de fleste Creditorer ialfsald faae Leilighed til at give Møde og varetage deres Interesser. Det hele er kun et Spørgsmaal om 14 eller 8 Dage og gjælder kun for den første Stiftesamling, som bliver at afholde, altsaa Hensynet til Boets Forhaling kan ikke afgive nogen Indbending derimod; paa den anden Side er det ikke uvigtigt, at mange Creditorer factist vilde blive udelukkede fra allerede ved de Forhandlinger, der finde Sted i den første Samling, hvor saaledes Spørgsmaal om Commissarier og deres Udnævnelse finde deres Afgjorelse, at faae Leilighed til at give Møde, og endelig synes det at være en rimelig Følge af den større Betydning, som af selve Creditorerne tillægges disse Forhandlinger, at der ved Indkaldelsen til Stiftesamlingen tillige udtrykkelig anføres, hvorom der saaledes skal tages Beslutning, Noget, som allerede de facto skeer, men, saavidt mig bekjendt, endnu ikke er foreskrevet, og som faaer større Vigtighed, jo større Betydning man tillægger disse Forhandlinger, vel ikke i den Betydning, at de ere at afgjøre efter Majoritetens Vota, men dog den Betydning, at de skulle tages i væsentlig Betragtning af dem, hos hvem den sidste Afgjorelse i saa Henseende ligger.

Formanden: Jeg vilde dog finde det mindre correct, om § 14 blev afstemt inden den nye § 5, saaledes som den ærede Ordfører foreslog; thi det kunde medføre, at de, som vilde billige § 14 i Haab om, at den nye Paragraph antoges, kunde blive skuffede; det Rigtigste vil altsaa efter min Formening være, som jeg ogsaa har paatænkt, at den nye § 5 først afstemmes og derefter § 14.

Justitsministeren: Hvad angaaer det Endringsforslag, der af Udvalget er stillet til § 3, da har jeg slet Intet derimod at erindre; jeg maa erkjende Rigtigheden af, hvad der er blevet udtalt om, at det allerede nu maa anses som givet, at et Arrestdecret, som er udstedt forinden Fallitten, maa kunne gjøres gjældende selv efter Fallittens Udbrud, og at altsaa den Tilføttelse, som det ærede Udvalg har

foreslaaet optaget i § 3, kun gaaer ud paa at udtale, hvad der allerede maa antages at være gjældende Ret.

Hvad angaaer den foreslaaede nye § 5, da har jeg heller Intet at erindre imod, at den bliver vedtagen. Det er vel saa, at Ministeriet i § 14 har foreslaaet denne Institution hævet, men det er ikke af den Grund, at Ministeriet vil skjære alle Fallenter over een Kam, men Grunden til, at man, — som det ogsaa i Motiverne er udtalt, — har foreslaaet at ophæve de nugjældende Bestemmelser om Dpbudsmænd, er den, at dette Institut, navnlig i den seneste Tid, er i høj Grad bleven misbrugt. Det vil vistnok ikke være ubekjendt, at den, som idag erhverver sig et Dpbudscommissorium, stundom ikke undseer sig ved Dagen efter at byde Creditorerne 25 pCt. uagtet Betingelsen for at faae et Dpbudscommissorium netop er, at han skal svare Enhver Sit; det skal navnlig i den sidste Tid ikke have været saa saa Tilfælde af denne Art. Da det altsaa ikke var, fordi Ministeriet ikke vilde gjøre Forskjel paa Fallenterne, at det foreslog Dpbudsinstitutionen hævet, kan Ministeriet ikke have Noget imod den Bestemmelse, der er foreslaaet i den nye § 5, med Hensyn til hvilken jeg ganske maa erkjende Gyldigheden af de Grunde, som den ærede Ordfører anførte for at skjelne mellem den Mand, der kommer under Fallitbehandling, og som kan svare Enhver Sit, og den, hvis Bo slet ikke kan syldesgjøre Creditorernes Fordringer. Den Maade, hvorpaa det ærede Udvalg har foreslaaet, at den førstnævnte Fallent, den, som kan svare Enhver Sit, skal begunstiges fremfor den, der ikke er i dette Tilfælde, forekommer mig ligeledes hensigtsmæssig og begrundet i Forholdets Natur, saaledes som det nærmere blev udviklet af den ærede Ordfører. Ministeriet finder navnlig ikke nogen Grund til at modsætte sig det ærede Udvalgs Forslag til den Bestemmelse, der indeholdes i den nye Paragraphs sidste Punktum; efter dette Forslag skal nemlig hverken vedkommende Stiftesforvalter eller Staten i det Tilfælde, som omhandles i Paragraphen, nyde de Gebyrer og de Afgifter, som ellers skulle erlægges. Ministeriet finder, som sagt, ikke af den Grund nogen Anledning til at